

Nyíri Attila

Versfordítások
(galego nyelvterület)

Manuel Antonio

*Tiñas o vento e a gueivota amigos;
a noite ao teu redor por compañeira;
tiñas o mar para unha longa xeira,
e un amor sin amante e sin testigos.*

*Todo o tiñas de teu... e nada tiñas,
a non ser a ferverza do teu peito,
lastimado de lóstregos, maltreito,
polas salgadas virazóns mariñas.*

*Fuche e viñeche, como quen atopa
un verso longo que, de proa a popa
vai retorcendo fíos para o canto.*

*E, cando un día te deixache quedo,
tiñas nos ollos un afán segredo
e nos beizos a frol do desencanto.*

Xosé Maria Álvarez Blázquez

Magyar fordítása:

*Hogyha nem vagy tehetetlen,
kergessed a lehetetlent!*

Antal Emánuel

*Szél és a sirály volt a jó barátod végül,
hű barátnőként állt körülötted az éj,
egy hosszú utazásra a tenger, a mély,
és egy szerelem szerető és tanúk nélkül.*

*Tiéd volt, ami lehetett... , s nem volt semmid
jóformán, csak a kebled forrósága
villámoktól sebzetten, s megalázva
sós hullámtól, 'mely beterített s vert itt.*

*Egyre mentél meg jöttél, mint aki alig
lel hosszú verssort, 'mely tart orrtól tatig,
s a szálakat egy dalhoz fonogatja.*

*És 'mikor egy nap elpihentél csendben,
titkos vágyakozás ült ki szemedben,
s ajkadon vigasztalanság virága.*

Égeraracs, 2003. szeptember 12.

O noso señor Sant Iago

*O do bordón, das cunchas e da estrela,
Patrón da Terra nosa, aloumiñado
de saudosa paz, no esgrevio estrada
da enxebre catedral de Compostela!*

*Asi te adoura nosa fé sinxela:
no teu trono de prata encadeirado,
a man a benzoar, asosegado,
esquecido das loitas de Castela.*

*O teu cabalo branco como a neve,
a túa espada de rebrilos louros
e o relembro das tráxicas fazañas.*

*que, arredado de nós pra sempre, os leve
o pobo que te alcuña matamouros,
a sanguinosa xente das Españas!*

Ramón Cabanillas Enríques

Magyar fordítása:

*„A mók végpusztulása inkább
regény, mint történelem”
Jókai*

Szent Jakab urunk

*Földünk védőszentje, 'kit körüleng béke,
akit pásztorbotja, kagylója s csillaga
kísér a rögökben dúskáló talajra,
'hol áll a compostelai egyház s éke.*

*Úgy imádunk egyszerű hitünkkel ma itt,
amint leülsz ezüst, királyi székedre,
áldást osztó kezeddal feledve
nyugalommal Kasztília harcait.*

*A habfehér paripád olyan, mint a hó,
a pallosod aranyosan tündöklő;
és a komorrá vált hőstettek emléke,*

*amelyeknek nagysága egyre távolodó;
Az a nép hordoz, 'hol te vagy a mórölő:
a Spanyolhonnak vérben úszó népe!*

Égeraracs, 2003. szeptember 11.

Solpor

(A Xoán Vidal, em lebranza da súa visita ao meu lar de Coruxo)

*Xa non é tempo de falar das rosas,
soños, amores, vida que pasou.
Agora chegan voces vagarosas
e eu, nun besbello, lles respondo: Vou...*

*Os fillos... Xa alá agarda a nosa prenda
— luz dos días abertos e louridos —
Os fillos! Santo e seña da contenda,
eles diante e nós e con fadiga.*

*Nin verso airado nin acceda queixa.
De qué nos han valere, miña amiga!
Imos desengrellando esta madeixa
con lástima de nós e con fadiga.*

*Pousaremos os pes na branca area
mentres o día no solpor devala.
Nin ti ouces xa o balbordo da marea
nin teño eu ansias de prender a fala.*

*Silandeiros dos dous, de mans collidas,
imos devagariño pola praia,
de par a par os pasos, como as vidas...
A doz do sol sobre o mar, esmaia.*

Xosé Maria Álvarez Blázquez

Magyar fordítása:

*„A költő szeretné kimondani
minden gondolatát, érzését”
Daudet Alfonz*

Napnyugta

(Xoán Vidal coruxoi házamban tett látogatása emlékére)

*Rózsákról beszélni nincs itt az idő,
se álmok, se szerelmek, életek.
Most a tétova hangoké a jövő,
és nyugtalanul válaszolok: Megyek...*

*Sem dühös vers, sem keserű panasz, ha van.
Mit is számít minékünk, kedvesem, egy dal!
Legombolyítjuk a gombolyagot lassan
irántunk érzett fásult sajnálattal.*

*A gyerekek... Bennünket az ajándékunk vár ma
— a nyílt és aranyos napok fénye —
Gyermekeink! Ez a küzdelem jelszava,
ők elől, mi pedig hátul megsebezve.*

*Lépdelünk a fehér homokon, 'mely vár,
a nap olvad lemenése közben.
Már te sem hallod, hogyan zúg a tengerár,
s megtörni a csendet nekem sincs most kedvem.*

*Hallgatva fogjuk egymás kezét bátran,
a parton megyünk csak lassan lépve;
ahogyan életünk, lépteink is párban...
S tenger fölött foszlík a nap fénye.*

Égeraracs, 2003. szeptember 13.

Tartalomjegyzék
(galego nyelvterület)

2003

O noso señor Sant Iago
Manuel Antonio
Solpor